

SCEN

Stina Wirsens stiliserade ansikten har inspirerat till och fått en viktig roll i babyföreställningen Här är jag! med tydliga kontraster, ordlös dialog och nyanserade ljus skapas en tät kontakt med den unga publiken. Foto: Johan Gunséus

Förtätat för de allra yngsta

Publicerad 19 februari 2014 (uppdaterad 19 februari 2014)

SCEN En förtätad kontakt mellan salong och ensemble präglar upplevelsen av Ögonblicksteaterns nya babydrama Här är jag.

Sällan sitter en teaterpublik så förväntansfull och fokuserad och sällan blir den så totalt bekräftad för sina reaktioner som när Här är jag! möter sin premiärpublik.

Det är så gott som knäpp tyst i den lilla salongen på Bildmuseet. Den minst sagt unga publiken är med på noterna. Att sitta på rad med allas blickar vända åt samma håll är speciellt, tystnaden är speciell liksom den täta förväntan.

När föreställningen drar i gång hörs spridda publikreaktioner, ett litet ljud eller en rörelse som direkt fångas upp av skådespelarnas blickar.

Någon blir rädd för gonggongen men lugnar sig snabbt, en annan gråter av någon helt annan anledning men en häpnadsväckande nyfikenhet är helt dominerande.

Det är snart tio år sedan som regissören Suzanne Osten inledde sin konstnärliga forskning för att hitta språket i kroppen, själen, sinnet och koppla det till bebisen. Hennes projekt möttes av skepsism, kunde ett så litet barn som en halvåring ta del av en avancerad kulturyttring?

Ostens dokumentation i filmen Babydrama visade att hon kommit något på spåret, och hennes vilja att rikta sig till barn på ett mer avancerat sätt än det ytliga förenklade, har fått efterföljare.

Utgångspunkten för föreställningen Här är jag!, regisserad av Ögonblicksteaterns Johanna Salander, är att de små, mellan 6 och 18 månader, håller alla sinnen öppna samtidigt. Förutsättningen kräver extra tydlighet i uttrycket.

Färgerna är kontrastrika, består i början av bara svart och vitt. Gesterna är stora, tydliga och fysiska och till kropparna kopplas nyanserade ljud. Dialogen är så gott

Teater

Här är jag!
 Inspiratör: Stina Wirsen
 Regi: Johanna Salander
 Scenografi: Sofia Stattin
 Kostym: Karin Ågren
 På scen: Maria Erickson och Ida Löfholm
 Ögonblicksteatern och Bildmuseet

NYHETER

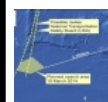
Butikerna som öppnar vid Ikea

UMEA Nu har Ikano släppt 17 nya varumärken som kommer att etablera sig vid Söderslätts handelsområde när...

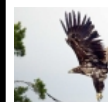
Umeå får 60 nya jobb

UMEA Ett konsultföretag ska etablera sig i centrala Umeå vilket medför 60 nya arbetstillfällen.

Plandelar kan ha hittats

NYHETER Satellitbilder visar två objekt som möjligen kan ha samband med sökandet efter det försvunna...

"Holmöarna viktiga för hela Sverige"

UMEA Naturvårdsverket riktar mycket hård kritik mot vindkraftsplanerna. Holmöarna beskrivs som Sveriges...

Tjänar för lite - utvisas

ROBERTSFORS Phushpa Perera har bott och jobbat hos sin syster i Robertsfors i fyra år. Nu ska hon utvisas....

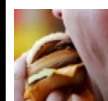
Löven föll tungt mot Tingsryd

ISHOCKEY Ledning med 3-1 i början av den tredje perioden och ändå bara en poäng till slut. Division 1-spöket...

"Allvarligaste sedan kalla kriget"

NYHETER Flera hundra maskerade aktivister med ryskt stöd har tagit kontroll över delar av militära...

Ifrågasätter samarbete

VÄNNÄS Unga bönder i Västerbotten tycker att LRF ska sluta leverera hamburgerkött till McDonalds.

som ordlös men absolut inte betydelslös.

När de två aktörerna fångat sina åskådares uppmärksamhet utökas repertoaren med rytmer, sånger och allt mer avancerade gester.

Så småningom dyker Stina Wiséns stiliserade ansikten upp, ur vilka hela föreställningen låtit sig inspireras. Olikfärgade med var sitt känslouttryck; glada, ledsna, arga och nöjda.

Med en så förtätd kontakt mellan salong och ensemble går det inte att påstå någonting annat än att upplägget fungerar. Fnyssningarna åt babyteater kommer snabbt på skam.

Upplägget lockar i stället fantasin, för vad skulle hända om en vuxen publik bemöttes med samma lyhördhet där minsta reaktion från dem skulle bejakas av ensemblen?

Kanske skulle teaterkonsten tas på större allvar om publiken, oavsett dess sammansättning, tas på största allvar.

Du kan som prenumerant dela artikeln till icke-prenumeranter. Länken fungerar i 24 timmar.

 Rekommendera

 Tweeta 0

Karin Bernspång
karin.bernspang@vk.se
090-176063

Andra läste även:

- [Slutspelat för Boström](#)
- [Kämpigt i dag ett av Vindelälvsdraget](#)
- [Polis larmad om arg kund i butik](#)
- [Umeåföretag i konkurs – delägare utreds för brott](#)
- [Militärkonvoj på väg längs E12:an](#)
- [Stadsradhus på södra Älidhem](#)

0 Kommentarer Västerbottens-Kuriren

 Logga in ▾

Sortera efter Äldsta ▾

Dela Favoritmärk ★

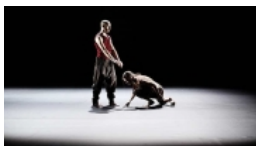

Starta diskussionen...

Var först med att kommentera.

 Prenumerera

 Lägg till Disqus på din webbplats

Böljande landskap

SCEN I Ljuset och mörkret är de första komponenterna som VK:s Sara Meidell noterar när hon ser Örjan... 0

Sara Meidell

Kulturredaktionen
Telefon: 090-17 60 38
sara.meidell@vk.se

Med värme om Lena

SCEN I föreställningen Ett bloss för Lena Nyman ger Anna Bromée och Louise Raeder ger ett varmt porträtt... 0

Doften av norrländsk nyvaknad grusväg

KRÖNIKOR Om hur det skrivna bottnar i minnen från uppväxten och om att vi är medborgare i berättelser under samma sol när den går upp rakt i öster och ner rakt i väster, skriver Mats Söderlund. 0 2

Sanningen i vitögat

SCEN Sofokles Oidipus får nytt liv med många bottnar i Västanåteaterns fornnordiska version. 0